

MOLIÈRE

ŽORŽAS DANDENAS

Vert

Juozas Miltinis

VEIK JAI

Žoržas Dandenas

Liubenas

Ponas Satanvilis

Ponia Satanvil

Klitandras

Andželika

Kliodina

Kolenas

I VEIKSMAS

1 scena**Žoržas Dandenai vienas**

DANDENAS. A...a...a...i... Bajoriška žmona – keistas dalykas. Mano vedybos yra žiauri pamoka visiems kaimiečiams, norintiems pakilti aukščiau savosios padties ir susigiminiuoti, kaip kad aš padariau su bajorų šeima. Iš esmės bajorystė neblogas dalykas, tai tikrai vertingas dalykas, bet kad ji pridaro tiek painiavų, jog geriau prie jos iš vis nesišlieti. Tas patyrimas man daug kainavo. Aš žinau, kaip bajorija elgiasi su kaimiečiais, prieš mus savo šeimoms: mes patys jiems nereikalingi, jiems tereikia pasiglemžti mūsų turtus. Bet būv daug geriau, jei aš, turėdamas tokį turtą, būčiau vedęs paprastą ir nuoširdžią kaimietę, o ne tokią, kuri mane niekina, kuri žeidžia mano pavardę ir kuri galvoja, kad mano turtas nepavadoja jai tinkamo vyro savybių. Žoržai Dandenai, Žoržai Dandenai, tu padarei didžiausią pasaulyje kvailystę. Mano namai man pasidarė baisūs, negaliu peržengti jų slenkstį be susigraužimo.

2 scena**Dandenai, Liubenas**

DANDENAS (šal). Koki velni tam glušui prireikė mano namuose?

LIUBENAS (šal). Štai, kažkokia žmogysta stebi mane.

DANDENAS (šal). Jis manęs nepažįsta.

LIUBENAS. Jis kažką paisto.

DANDENAS. Jis ir sveikintis nenori.

LIUBENAS. Aš bijau, kad jis neprasižiotų, kad mane matytų iš siaurais išėjimais.

DANDENAS. Sveikas gyvas.

LIUBENAS. Jis tarnas.

DANDENAS. Man atrodo, kad jis nevietinis.

LIUBENAS. Ne, aš jį atvykau pažinti rytdienos šventės.

DANDENAS. Sakykite man, prašau, jį iš jote iššit nam ?

LIUBENAS. Šššš...

DANDENAS. Kaip tai?

LIUBENAS. Tyl kite.

DANDENAS. Kas gi yra?

LIUBENAS. N žodžio! Niekas neprivalo žinoti, kad aš iš jau iš šit nam .

DANDENAS. Kod l?

LIUBENAS. Dieve mieliausias, tod l...

DANDENAS. Bet toliau?

LIUBENAS. Tyliu, aš bijau kad m s kas nesiklausyt .

DANDENAS. Nebijok, nebijok...

LIUBENAS. Matot, aš kalb jau su ši nam šeimininke vieno pono reikalų, kuris šauda j savo švelniom akut m, bet to niekas neprivalo žinoti. J s gerai supratot?

DANDENAS. Taip.

LIUBENAS. Štai kod l man sakyta saugotis, kad man s niekas nepamatyt . Tod l j s prašau, niekam nesakyti, kad mane mat te.

DANDENAS. Man ne galvoj.

LIUBENAS. O man svarbu, kaip sakyta – visk atlikti slaptai.

DANDENAS. Puikiai sugalvota.

LIUBENAS. Jos vyras, kaip sako, yra baisus pavyduolis ir pl šosi, jei kas meilinsi jo žmonai. Ir jeigu tai pasiekt jo ausis, jis pat velni surišt mazg . J s gerai supratote?

DANDENAS. Kuo geriausiai.

LIUBENAS. Jis ni nieko apie tai neprivalo žinoti.

DANDENAS. Be abejon s.

LIUBENAS. Ji nori j patyliukais, švelniai apgaudin ti. J s gerai suvok t?

DANDENAS. Kuo geriausiai.

LIUBENAS. Jeigu pasakysite, kad mat te mane iš ia išeinant – pagadinsite vis reikal . Gerai tamsta supranti?

DANDENAS. Kaipgi ne! O kaip jūs vadinate tą, kuris jus čia atsiuntė?

LIUBENAS. Tai įionykštis bajoras, ponas vice grafas... Aš niekaip negaliu atsiminti, koku velnio liežuviu jie vėblena tą pavardę. Ponas Klit... Klitandras.

DANDENAS. A... tai jaunuolis, kuris gyvena...

LIUBENAS. Taip, už aną medžį.

DANDENAS (šal). Štai kodėl tas puošnusis bajoraitis neperseniausiai čia gyventi priešais mano namus. Mano jautriojo ponia, tuojau pakvipo ir jo kaimynystė sukėlė kai kuriuos tarimus.

LIUBENAS. Vaje, tai padoriausias žmogus, kokį tik jūs esat matę. Jis man davė tris auksinius vien už tai, kad nueitum pasakyti tai jo mylimai moteriai, kad jis laukia garbės su ja pasimatyti. Matote, koks man puikus laimikis. Kuomet šiaip per visą dieną tuždirbi vos dešimt soldų.

DANDENAS. Ir kaip jūs tai vykdyt?

LIUBENAS. Taip. Aš ten suradau tokią Kliodinę, kuri iš pirmo pasisukimo suprato, ko aš noriu, ir suvedė mane pasikalbėti su ponia.

DANDENAS. A... Tarnaitės išnara.

LIUBENAS. Toji Kliodina yra gana graži. Ji užkariavo mano širdį. Ir, jeigu ji tik panorės, mes bematant apsivesim.

DANDENAS. Bet kokius atsakymus ponia davė tam mergižiui?

LIUBENAS. Ji man liepė pasakyti... Palaukite, aš nežinau, ar man pasiseks viskas atminti, kad ji jam yra sipareigojusi už jai pareikštą meilę ir kad dėl jos vyro, tokio sapaliaus kaltės, ji nieko negalinti parodyti, ir kad teksi pagalvoti, kaip jiems abiems slapta pasimatyti.

DANDENAS. Ach, velnio garankštis žmona.

LIUBENAS. Tai bus juoko, nes jos vyras nė kiek nesuuos to pasimatymo. Štai, kas puiku, už savo pavydą jis gaus tokį sprigtą nosin, kad oi, oi, oi, ar ne?

DANDENAS. Taip.

LIUBENAS. Sudie, tik užsisiūkite burną, kad jos vyras nieko nepajust.

DANDENAS. Taip, taip...

LIUBENAS. Aš apsimesiu nieko nežinantis. Aš esu gudrus, kaip lapinas. Ir niekas nė neburbtels, kad aš čia kuodėtas.

3 scena

Dandenas vienas

DANDENAS. Štai tau, Žoržai Dandenai... Matai, kaip su tavim elgiasi. Štai prie ko prived užgaida vesti bajorait . Tave sutvarko iš vis pusi , ir joki galimybi atsikeršyt, nes bajorija tau laiko supan iotas rankas. Luom lygyb bent leidžia vyro garbei laisvai išlieti savo pykt . Jeigu tai b t kaimiet , tai dabar tur iau laisvas rankas pats padaryti jai teism ir kr sti ger skai i lazd . Bet j s nor jote pasi iupin ti su bajorais, jums jau buvo nusibod pa iam šeiminkauti savo namuose. Aaa. Man toks pasiutimas eina pagaugais, kad aš mielai pats sau apskaldy iau ausis. Kaip šitaip pak sti to ž laus mergišiaus meilinim s ir b ti j pasimatym liudininku. Ne, po velni ! Aš niekada nepraleisiu tokios progos, ir tuoj pat einu pasisk siu jos t vams, tegu vardan teisyb s jie pamato, koki širdg l ir skriaud man teikia j dukt ... Bet štai, pa iu laiku ir jie patys.

4 scena

Satanvilis, ponia Satanvil, Dandenas

SATANVILIS. Kas gi yra, mano žente? J s toks susijaudin s.

DANDENAS. Reikalas toks...

SATANVIL. Dieve mano, koks m s žentas nemandagus. Prieina prie žmoni nepasisveikin s.

DANDENAS. Mano galvoj, uošve, dabar visai kiti dalykai. Aš...

SATANVIL. Dar kas? Argi galimas daiktas, mano žente, kad j s visai nepažintum t žmoni . Joki galimybi jums išaiškinti, kaip j s privalote santykiuoti su aukštojo luomo asmenimis.

DANDENAS. Kaip tai?

SATANVIL. Kalb damas su manim, j s neatsisakote familiarumo ir vadinate mane uošve. Kod l vis ne prantate kreiptis mane "gerbiamoji ponia"?

DANDENAS. Po velni , jeigu j s mane vadinat savo žentu, tai aš galiu vadinti jus uošve.

SATANVIL. Apie tai galima daug kalb ti. Ne viskas ir ne visiems leidžiama vienodai vadinti. sid m kite, kad jums netinka naudotis šiuo žodžiu, kreipiantis mano pad ties asmen . Kiek j s beb tum t m s žentas, tarp m s yra didelis skirtumas, kur j s privalote žinoti.

SATANVILIS. Užteks, mano meilute. Palikime tai.

SATANVIL. Dieve mano, ponas Satanvili, jums nuostabiai b dingas j s atlaidumas. J s nesugebate pareikalauti iš žmoni to, kas jums priklauso.

SATANVILIS. Gangrena. Atleiskite, ir panaši pamok man ned stykite. Per savo gyvenim aš sugeb jau daugiau kaip 20 kart pasižym ti narsumu, aš žmogus, kuris n per sprind neatšoksta nuo savo reikalavim . Bet jam pakanka mažo persp jimo. Sužinokime, mano žente, kur krypsta j s mintys?

DANDENAS. Jeigu jau reikia kalb ti tiesiai, ponas Satanvili, tai aš pasakysiu...

SATANVILIS. Šal iau, mano žente, žinokite, kad labai nemandagu žmones vadinti pavard mis. Kalbant su aukštesn s už save kilm s žmon mis, kreipinys gali b ti trumpas – “ponas”.

DANDENAS. Ach! Gerai. Trumpas ponas, o ne pone Satanvili, aš turiu jums pasakyti, kad mano žmona man...

SATANVILIS. Palaukite. Neužmirškite, kad j s neprivalote sakyti “mano žmona”, kai kalbate apie mano dukter .

DANDENAS. Aš pasiusiu. Tai kaip? Mano žmona n ra mano žmona?

SATANVILI. Taip, mano žente. Ji yra j s žmona, bet jums neleistina j taip vadinti. J s gal tum t taip elgtis, jei b tum t ved s sau lygi .

DANDENAS (šal). O Žoržai Dandenai. Kur tu klimpai... D l dievo meil s, pad kite t savo bajoryst šal ir išklauskite mane taip, kaip aš moku kalb ti. (šal) Tegu velniai griebia tas j s kankinan ias kalbas. Aš Jums sakau, kad esu nepatenkintas vedybomis.

SATANVILIS. Kokiu pagrindu, mano žente?

SATANVIL. K ? Taip kalb ti apie dalykus, iš kuri j s tiek daug laim jote?

DANDENAS. O k gi aš laim jau, ponai? Jums tai nuotykis buvo neblogas, nes be man s, atleiskite, j s reikalai buvo visai pašlij . Ir mano pinigai jums pad jo užkamšyti nemaž skai i padori skyli . O aš, malon kit pasakyti, k aš laim jau? Tik pavard prailginau ir vietoj Dandeno, iš j s malon s gav s titul , vadinuosi ponu Dandenjeru. Kaip koks šuo.

SATANVILIS. Ar j s nevertinate to, kad priklausote pon Satanvili šeimai?!

SATANVIL. Ir pon Prodotjer šeimai, iš kurios aš garbingai kilusi? Tai šeima, kurios s iuos gimdo bajorus. Šios didžios privilegijos d ka j s vaikai bus bajorai.

DANDENAS. Taip, tai tikrai puiku. Mano vaikai bus bajorai, bet aš neb siu j t vu, jeigu nebus padaryta tvarka.

SATANVILIS. K tai reiškia, mano žente?

DANDENAS. Tai reiškia, kad j s dukt negyvena taip, kaip privalo gyventi žmona, ir kad ji išdarin ja tokius dalykus, kurie pažeidžia garb .

SATANVIL. Palaukit, palaukit. Galvokite, k kalbate. Mano dukt yra per daug dorovingos gimin s, kad leist sau pasielgti taip, kad b t pažeista jos garb . Jau trys šimtai met , kaip niekas, a i dievui, n ra gird j s, Kad Prodotjer namuose b t buvusi nors viena moteris, kuri b t apie save suk lusi kalbas.

SATANVILIS. Gangrena, Satanvili šeimoje niekas niekuomet n ra mat s koket s, ir vyr dr sa joje n ra labiau paveldima už moter skaistum .

SATANVIL. O Prodotjer namuose buvo tokia Žaklina, kuri joki b du nesutiko b ti kunigaikš io pero ir m s provincijos gubernatoriaus meiluže.

SATANVILIS. Satanvili šeimoje buvo tokia Maturina, kuri atsisak priimti iš karaliaus favorito 1000 ekiu vien tik už tai, kad sutikt su juo pakalb ti.

DANDENAS. O j s dukt n ra tokia neprieinama. Ji n kiek nesivaržo mano namuose.

SATANVILIS. Pasiaiškinkite, mano žente. Mes nepak sime jos blog poelgi ir patys, jos motina ir aš, stosime teisyb s pus n.

SATANVIL. Taip. Mes nesuprantame juok garb s dalykuose. Mes j išaukl jom labai griežtuose nuostatuose.

DANDENAS. Aš tik galiu pasakyti, kad ia yra toks dabita, kur j s, be abejo, pasteb jot. Jis yra j simyl j s po pat mano nosimi. Jis k tik jai perdav savo meil s laiškut , kur ji nuolankiai pri m .

SATANVIL. Dangaus šviesa, aš pati savo rankomis j pasmaug iau, jei ji b t sumindžiusi savo motinos dorovingum .

SATANVILIS. Gangrena, aš juos abu persmeig iau šiuo durklu, jeigu ji b t pažeidusi savo garb .

DANDENAS. Aš jums pasakiau, kas vyko. Prašau išsiaiškinti šit reikal .

SATANVILIS. Nesielvartaukit, aš juos abu sutvarkysiu. Aš žmogus, kuris veltui dantis neži ri. Bet ar j s esate visiškai tuo tikras, k man sakote?

DANDENAS. Tiktikriausias, ponas Satanvili.

SATANVILIS. B kite atsargus, nes diduomen je tokie dalykai b na labai op s. Ži r kite, kad per savo žioplum neapsiriktum te.

DANDENAS. Viskas, k aš jums sakiau, yra gryniausia tiesa.

SATANVILIS. Meilute, eikite pasikalbėti su dukra, o mudu su žentu eisim pasimatyti su tuo vyriškiu.

SATANVIL. Bet argi galimas dalykas, mano sūnau, kad ji būtų pamišusi mano išmintingus pamokymus, kuriuos, jums pačiam girdint, aš jai kalbėjau.

SATANVILIS. Mes išsiaiškinsim šį reikalą, eikite paskui mane, žente, ir nesikrimskite. Jūs pamatysite, kokiomis žarijomis mes užsižiebiame, kai paliejam mūsų artimuosius.

DANDENAS. Štai ir jis pats.

5 scena

Satanvilis, Satanvil, Dandenas, Klitandras

SATANVILIS. Jūs mane pažįstate, ponas?

KLITANDRAS. Rodos, kad ne, ponas.

SATANVILIS. Aš esu baronas de Satanvilis.

KLITANDRAS. Aš labai džiaugiuosi.

SATANVILIS. Mano vardas yra žinomas karaliaus dvare. Jaunystėje aš turėjau garbą su pasižymėjimais tarp pirmųjų Nansi miesto užpakalinėse linijose.

KLITANDRAS. Jūs pasisekimas mane džiugina.

SATANVILIS. Ponas mano tėvas Žan Žilis de Satanvilis turėjo garbą su asmeniškai dalyvauti didžiame Monte Bano apgulime.

KLITANDRAS. Man nepaprastai malonu.

SATANVILIS. Aš turėjau vieną protą v. Bertran de Satanvil, kuris savo laiką buvo taip vertinamas, jog galutinai gavo leidimą parduoti savo turtus ir iškeliauti kryžiaus karą.

KLITANDRAS. Aš tuo noriu tikėti.

SATANVILIS. Man yra pranešta, ponas, kad jūs mylite ir sekiojate vieną jauną asmenybę. Ji yra mano dukteris ir aš ją rūpinuosi. Šiuo žmogumi, kurią matote - taip pat, jis turi garbą su būtimi mano žentu.

KLITANDRAS. Kas? Aš?

SATANVILIS. Taip. Ir aš noriu su jumis pakalbėti, kad sužinočiau iš jūsų, labai prašau, aiškesnį šio reikalo esmę sušviestim.

KLITANDRAS. Koks keistas šmeižtas. Kas jums, ponas, tai sakė.

SATANVILIS. Tasai, kuris tiki, tai gerai žinąs.

KLITANDRAS. Jis jums melavo. Aš esu doras žmogus. Jūs tikite, kad galėčiau vykdyti tokią niekšybę? Aš myliu jauną ir gražią asmenybę, kuri turi garbę su bėgti pono barono de Satanvilio dukterimi? Aš jus per daug gerbiu ir per daug jūsų tarnas. Tas, kuris jums tai sakė, yra melagis.

SATANVILIS. Tai kaip, mano žente?

DANDENAS. Ką?

KLITANDRAS. Tai tikras glušas nepraustaburnis.

SATANVILIS. Atsakykite.

DANDENAS. Jūs pats atsakykite.

KLITANDRAS. Jeigu aš sužinočiau, kas jis, aš jūsų akivaizdoje jam perskrosčiau pilvą.

SATANVILIS. Išdėstykite reikalą.

DANDENAS. Jis visas išdėstytas. Tai aišku.

KLITANDRAS. Ar tai ir yra jūsų žentas, ponas, kuris...

SATANVILIS. Taip jis pats man skundėsi.

KLITANDRAS. Ak šitaip. Jisai turi būti dkingas, kad priklausotumėte šeimai, kitaip aš jums pamokysiu, kaip reikia kalbėti apie tokį asmenį, kaip aš.

6 scena

Satanvilis, Satanvil, Dandenas, Klitandras, Andželika ir Kliodina

SATANVIL. Dėl viso šito reikalo pavydas yra nuostabiai keistas. Štai aš atvedžiau savo dukterį, kad nušviestų patį visą akivaizdoje.

KLITANDRAS (*Andželikai*). Ar jūs ponias sakote savo vyrui, kad aš esu jus simylis?

ANDŽELIKA. Aš? O kuo? Kaipgi aš būčiau gal jusi taip pasakyti? Argi taip iš tikrųjų yra? Aš tikrai noriu pamatyti jus mane simylis. Pavaidinkite tai, labai prašau. Jūs rasite su kuo pasikalbėti. Aš tai jums patariu tai padaryti. Išbandykite visas simylis gudrybes. Pamąstykite atsiųsti pas mane savo pasiuntinį, parašykite slapto meilės laiškus, padabokite, kai mano vyras bus iš jūsų, arba aš pati išėisiu ir tuomet pakalbėkite man apie meilę. Jūs tik pamąstykite. Aš jus užtikrinu, kad būsite priimtas, kaip pridera.

KLITANDRAS. O ponias, ramiau. Nėra reikalo taip manęs mokyti ir taip triukšmauti. Kas jums sakė, kad aš noriu jus mylėti?

ANDŽELIKA. Kaip aš žinau? Bet man sakė.

KLITANDRAS. Tegu sako, kas kam patinka, bet jūs gerai žinote. Ar aš jums kalbėjau apie meilę, kai mes buvome susitikę?

ANDŽELIKA. Reikėjo pabandyti. Jūs būtumėte maloniai priimtas.

KLITANDRAS. Aš jus užtikrinu, kad dėl manęs jums nėra, ko būgštauti. Aš neištau, kurie gražuoliai sievartus teikia. Aš per daug gerbiu jus ir ponius jūsų tėvus, kad galėčiau jus simylis.

SATANVIL. Na štai! Jūs matote?

SATANVILIS. Ir štai, jūs dabar patenkintas, mano žente? Kaipgi dabar pasakysite?

DANDENAS. Aš sakau, kad visa tai pasakos, nuo kurių stovint galima užmigti. Aš žinau, kaip aš sakau. Visai neseniai, jeigu jau reikia kalbėti atvirai, ji priėmė jo pasiuntinį.

ANDŽELIKA. Aš? Aš priėmiau jo pasiuntinį?

KLITANDRAS. Aš pasiunčiau pasiuntinį?

ANDŽELIKA. Kliodina!

KLITANDRAS (*Kliodinai*). Ar tai tiesa?

KLIODINA. Prisiekiu, tai klaidinga.

DANDENAS. Tylk tu, sprogenas, aš sužinojau ir apie tave. Tu ir leidai jo pasiuntinį.

KLIODINA. Kas? Ar aš?

DANDENAS. Taip, tu. Nesisaldink taip labai.

KLIODINA. Deja, koks šiandien pasaulis pilnas t žimo. Taip mane tarti, nekal iausi sutv rim .

DANDENAS. Tyl k tu, kirvarpa! Aš tave kiaurai paž stu. Tu, sena lape, tu nežabotburne...

KLIODINA (*Andželikai*). Bet ar aš?...

DANDENAS. Nutilk, sakau. Per savo nesusivaldym , tu gali ir kitus pražudyti. Be to, tavo t vas nebuvo bajoras.

ANDŽELIKA. ž lumas yra toks didelis ir man taip skrodžia šird , kad aš nebeturiu j g n atsakyti. Kaip baisu b ti apkaltintai vyro, kuriam nieko neleistino nesi padarius. Beje, jei esu kuo nusikaltusi, tai tik tuo, kad esu jam per daug atsidavusi.

KLIODINA. Tikt tikriausiai.

ANDŽELIKA. Visa nelaim , kad aš j per daug vertinu. Tegu dievas man atleidžia, jei aš gal iau, kaip jisai sako, pak sti kieno nors meilikavim s . Tuomet netekt manimi taip sk stis. Sudie. Aš pasišalinu, nes negaliu k sti toliau žeidin jama.

7 scena

Satanvilis, Satanvil, Dandenas, Klitandras, Kliodina

SATANVIL. Aaaa... J s nevertas tokios kilnios žmonos, koki mes jums dav me.

KLIODINA. Aš prisiekiu! Jis yra užsirarnav s, kad jam b t pasakyta visa tiesa. Jeigu aš b iau jos vietoje, n kiek nesivaržy iau. (*Klitandru*) Taip, ponas, j s privalote j nubausti ir simyl ti mano poni . Aš jums patariu tai padaryti, tai bus kaip tik pa iu laiku. Ir aš ryšiuos jums patarnauti. Nes jis mane d l to jau apkaltino.

SATANVILIS. J s, mano žente, užsitarnavote tai, k gird jote, savo išsišokimu visus nuteik te prieš save.

SATANVIL. Pasistenkite geriau elgtis su aukšto luomo panele. Ir nuo šiol b kite atsargesnis ir daugiau nepadarykite panaši kvailys i .

DANDENAS (*šal*). Plyšiu iš pasiutimo. Sakyti vienaip, kai tuo tarpu yra visai kitaip.

8 scena

Satanvilis, Satanvil, Klitandras, Dandenai

KLITANDRAS. Ponas, jūs matote, kaip neteisingai aš buvau apkaltintas. Jūs žinote garbą vertę ir už man padarytą žeidimą aš prašau atpildo.

SATANVILIS. Teisingai. Ir tai atitinka taisyklę. Na, mano žente, patenkinkite poną. Atsiprašykite.

DANDENAS. Kaip? Atsiprašyti?

SATANVILIS. Taip. To reikalauja nuostatai už neteisingą apkaltinimą.

DANDENAS. Yra toks dalykas, kad aš neprisipažįstu jį neteisingai apkaltinantis. Aš žinau, kaip aš žinau.

SATANVILIS. Tai nieko nereiškia. Kaip jūs bežinotumėte, jis viską paneigė. Tai mus visus patenkina. Niekas neprivalo skųstis žmogumi, kuris neprisipažįsta.

DANDENAS. Tai, vadinasi, jei aš atrasiu jūsų sugulus su mano žmona, jis išsiteisins neprisipažindamas?

SATANVILIS. Jokių samprotavimų. Atsiprašykite, kaip sakiau.

DANDENAS. Ne. Aš jo atsiprašysiu truputį vėliau.

SATANVILIS. Ne, aš sakau atsiprašykite dabar. Jums nėra jokio pavojaus bijoti persitengti, nes aš pats jums vadovausiu.

DANDENAS. Aš negaliu...

SATANVILIS. Gangrena! Žente, nevirinkite man tulžies, nes aš kartu su juo stosiu prieš jus. Na, pasiduokite mano valdžiai.

DANDENAS. O, Žoržai Dandenai...

SATANVILIS. Pirma, nusiimkite skrybėlę. Ponas yra bajoras, o ne jūs.

DANDENAS (šal, su kepure rankoj). Aš pasiusiu.

SATANVILIS. Kartokite, kaip aš sakysiu. Ponas...

DANDENAS. Ponas...

SATANVILIS. Prašau man atleisti...

DANDENAS. Prašau man atleisti...

SATANVILIS. Už nepadorias mintis, kurias aš paskleidžiau apie jus...

DANDENAS. Už nepadorias mintis, kurias aš paskleidžiau apie jus...

SATANVILIS. Netur damas garb s j su pažinti...

DANDENAS. Netur damas garb s j s pažinti...

SATANVILIS. Ir prašau patik ti...

DANDENAS. Ir prašau patik ti...

SATANVILIS. Kad esu j s tarnas...

DANDENAS. Kad esu... K ? J s norite, kad b iau tarnu žmogaus, kuris nori pagulti mano žmon ?

SATANVILIS. Na?

KLITANDRAS. Užteks, pone.

SATANVILIS. Ne. Aš noriu, kad jis pabaigt ir kad viskas b t pilnoje tvarkoje. Kad esu j s tarnas.

DANDENAS. Kad esu j s tarnas.

KLITANDRAS. Pone, ir aš esu j s iš visos širdies ir daugiau nebegalvoju apie tai, kas vyko. (*Satanviliui*) Su jumis atsisveikinu labai sujaudintas d l to mažo nemalonumo.

SATANVILIS. Aš bu iuoju j s rankes ir, kada tik panor sit, kvie iu jus zuiki medžiokl .

KLITANDRAS. J s man suteikiate per daug garb s. (*Išaina*)

SATANVILIS. Štai, mano žente, kaip reikia tvarkyti reikalus. Sudie. Žinokite, kad priklausote šeimai, kuri jus visada paglobos ir niekada neleis, kad kas nors žeist .

DANDENAS. O, kaip aš... Tu pats to nor jai, Žorž Dandenai... Tu pats to nor jai. Taip tau ir reikia. Tu gavai tai, k užsitarnavai. Ne, reikia atkasti akis t vui ir motinai, gal man kokiu nors b du pasiseks tai padaryti.

II VEIKSMAS

1 scena**Klodina ir Liubenas**

KLODINA. Aš išsyk supratau, kad viskas per tave. Tu kam nors išplepėjai, o tas perdavė šeiminkui.

LIUBENAS. Ne, garbės žodis. Aš tik paprašiau vieno žmogelio, kad neprasitartų man su mane išeinant iš jūsų namų. Vieni plepia jūsų krašte!

KLODINA. Matyt, vikontas gerai pažįsta žmones, jeigu jau išsirinko tokį pasiuntinį, kaip tu. Geras pasirinkimas!

LIUBENAS. Gerai jau, kitą syk būsiu gudresnis.

KLODINA. Tik kimš.

LIUBENAS. Tiek to, užteks apie tai. Klausyk!

KLODINA. Ko man klausyti?

LIUBENAS. Atsisuk veidu.

KLODINA. Na? Ko nori?

LIUBENAS. Klodina...

KLODINA. Ką?

LIUBENAS. Negi nesupranti, ką noriu pasakyti?

KLODINA. Ne.

LIUBENAS. A, velnias! Aš tave myliu!

KLODINA. Iš tikrųjų?

LIUBENAS. O tai ne, velniai raut! Galiu prisiekti, jeigu reikia.

KLODINA. Nesivargink.

LIUBENAS. Man spaudimas kyla, kai žiūriu tave.

KLODINA. Džiaugiuosi.

LIUBENAS. Ką tu darai, kad būtum tokia graži?

KLODINA. Tapat, kaip ir kitos.

LIUBENAS. Žinai, n r ia ko ilgai seiliotis: jei nori, b k mano žmona, aš tapsiu tavo vyru, ir mes b sim vyras ir žmona.

KLODINA. Tu tikriausiai b tum toks pat pavyduolis, kaip ir mano šeimininkas. O aš negaliu pak sti nepatikli vyr .

LIUBENAS. Na, k tu! Aš ne toks. Tik tek k už man s.

KLODINA. Gerai, gerai. Dar paži r sim.

LIUBENAS. Eikš, Klodina.

KLODINA. Ko?

LIUBENAS. Eikš, tau sakoma.

KLODINA. Ramiau! Man nepatinka, kai mane taip iumpa.

LIUBENAS. Nesilaužyk...

KLODINA. Paleisk, sakau! Nekvailiok!

LIUBENAS. Klodina!

KLODINA. Nieko sau!

LIUBENAS. Oi, kokia šventabezd ! Negražu atstumti žmog ! Kaip tau neg da; tokia gražuol ir neduodi paglostyti!

KLODINA. Aš tau tuoj marm z išmalsiu!

LIUBENAS. Pik iurna! Pasiut l ! Kad tave kur! Tfu! Bešird , tikra bešird ...

KLODINA. Per daug sijautei!

LIUBENAS. K tau reiškia? Toks menkniekis...

KLODINA. Tur k kantryb s.

LIUBENAS. Tik vien bu k ... Avansu, kol neved ...

KLODINA. Nor tum...

LIUBENAS. Klodina, maldauju. Skolon! Iki vestuvi ...

KLODINA. Ne, ne. Mane jau kart taip apgavo. Sudie! Eik, pasakyk vikontui, kad aš pasistengsiu perduoti jo laiškel .

LIUBENAS. Lik sveika, žiauri grožybe!

KLODINA. Meilikauk, meilikauk...

LIUBENAS. Lik sveika, akmenine širdie, akmenine plyta, akmeninis antkapi ir visa, kas šalčiau aisia žemėje! (*Išeina*)

KLODINA. Eisiu perduosiu poniai... Bet štai ji pati, drauge su vyru. Pasišalinsim ir palauksim, kol ji liks viena. (*Išeina*)

2 scena

Dandenai, Andželika, viliu Klitandras

DANDENAS. Ne – ne, man s neapgausi! Aš akis turiu, ir nereikia jas miglos pusti. Man s neapkinsi.

Scenos gilumoj pasirodo Klitandras.

KLITANDRAS. Ak, štai ji! Bet su ja vyras!

DANDENAS (*nematydamas Klitandro*). Pro vis tavo vaipym s aš žinrai jau, kad tiesa tai, k man sak . Tavyje n ra nei krislelio pagarbos m s jungtuviniam ryšiui. (*Klitandras ir Andželika sveikinasi*) Dieve mano, mesk ia t kvail tupiojim . Ir n ra ia ko juoktis.

ANDŽELIKA. Aš juokiuosi? Jokiu b du. (*V l sveikinasi*)

DANDENAS. Aš numanau tavo mintis. Aš žinrai, kad j s, b dama bajorait , mane laikote kur kas žemiau sav s. Toji pagarba, apie kuri aš kalbu visiškai nelie ia mano asmens. Ir n ra ko ia g ž ioti pe iais. Aš ne išdaigas kre iu.

ANDŽELIKA. Kas gi g ž ioja pe iais?

DANDENAS. Dieve mieliausias, aš gi aiškiai matau. Aš dar kart sakau, kad vedybos yra saitas, kur žvelgiama su pagarba ir neleistina ži r ti pro pirštus, kaip kad darot j s. Be reikalo kraipote galv ir išdarin jate vaipysenas.

ANDŽELIKA. Nesuprantu, k j s tuo norite pasakyti?

DANDENAS. Bet aš žinrai. Ir j s panieka man žinoma. Nors aš ir nesu bajoras. Bet esu iš tokios gimin s, kuriai nieko neprikiši. Oho, Danden gimin ...

KLITANDRAS (*Dandenui nematant*). Žodelyt ...

DANDENAS (*nematydamas Klitandro*). A?

ANDŽELIKA. Kas? Aš nieko nesakiau. (*Klitandras pasišalina*)

4 scena

Dandenai ir Andželika

DANDENAS. Štai jis jau slampinėja apie jus.

ANDŽELIKA. Na, argi aš dėl to kalta? Ką gi aš turiu daryti?

DANDENAS. Aš noriu, kad jūs darytum tai, ką daro moteris, kuri nori patikti savo vyrui. Kas ką besakytų, dėl sautojai apninka tik tada, kai to norima. Tam tikras saldus alpinimas jus pritraukia, kaip medus mėsos. O padorios moterys moka jus nuvaikyti.

ANDŽELIKA. Aš turiu nuvaikyti? Kokiu pagrindu? Aš netriukšmauju, jeigu kam atrodau graži, tai man suteikia malonumų.

DANDENAS. Bet kokį vaidmenį jūs patarsite vaidinti vyrui šio burkavimo metu?

ANDŽELIKA. Vaidmenį dorovingo vyro, kuriam smagu matyti, kaip pagarbiai elgiamasi su jo žmona.

DANDENAS. Jūs tarnas. Tai ne mano būdai. Dandenai nėra pratingi tokiais dalykais.

ANDŽELIKA. Dandenai pripras, kai panorėsi. Nes aš jiems pareiškiu, kad nesu pasiryžusi atsisakyti pasaulio ir gyva pasilaidoti šalia savo vyro. Dėl to, kad vyrai mus veda, mes privalome atsisakyti visko ir nutraukti bet kokį bendravimą su gyvaisiais? Nuostabus dalykas ta vyrų tironija. Taip, ji siekia, kad mirtume visoms pramogoms ir gyventume tik jiems. Aš juokiuos iš to ir nenoriu mirti tokia jauna.

DANDENAS. Tai jūs šitaip vertinate ištikimybės priesaiką, kuri viešai man ištarėte?

ANDŽELIKA. Aš? Mano pažadas buvo netikras. Jūs man įplėšėte išplėšėte. Ar prieš jungtuves jūs klausėte mano sutikimo, ar aš jus norėsiu? Jūs tik tarėte su mano tėvais, juos ištikrėte ir vedėte. Štai kodėl taip uoliai jiems skundžiat dėl visų jūsų nesėkmių. Kadangi aš jums nepatarčiau manęs vesti, o jūs mane pat nepasidomėjus mano jausmais, aš nešipareigoju vergauti ir noriu tenkintis jaunystės man teikiama smagumais, mėgautis laisve, kuri suteikia mano amžius, pasimatyti su domiais žmonėmis ir patirti malonumų, klausantis švelnių žodžių. Pasiruoškite tai savo bausmei ir dėkokite dievui, kad aš nesiryžtu blogesniais dalykais.

DANDENAS. Taip? Štai, kaip jį selgiat s. Aš jį vyras ir pareiškiu, kad viso to nepriimu.

ANDŽELIKA. Aš esu jį žmona ir pareiškiu, kad visa tai priimu.

DANDENAS (*šal*). Mane ima pagunda iš jos veido padaryti žlgtain, kad nebeatikt tiems galybiarstytojams. O, Žorž Dandenai... Aš nebeištversiu, geriau pasišalinsiu.

5 scena

Andželika ir Kliodina

KLIODINA. Aš nekantravau, kad jis greičiau nueit, kad galėčiau perduoti laišką, kurio kilmę jį tikriausiai žinote.

ANDŽELIKA. Pažiūrime.

KLIODINA (*šal*). Kiek aš pastebėjau, ji per daug nesirauko dėl to, kas jai rašoma.

ANDŽELIKA. Koks mielas šis laiškutis, kokios malonios karaliaus dvariški kalbos ir kokie švelnūs jėpėlgiai. Ne taip, kaip mūsų provincijos žmonės.

KLIODINA. Aš manau, kad juos pamėius, Dandenai jums nebegalės patikti.

ANDŽELIKA. Likėia. Aš einu rašyti atsakymo.

KLIODINA (*viena*). Atrodo nėra reikalo patarti, kad atsakymas būtų meilus, bet štai...

6 scena

Kliodina, Liubenas, Klitandras

KLIODINA. O ponas, Jį pasirinkote gerą pasiuntinį.

KLITANDRAS. Aš nedrėstu siuntinti savę žmonių, bet mano vargšė Kliodina, aš tau turiu atsilyginti už vertingus patarnavimus, kuriuos, žinau, tu man padarei.
(*Ieško kišenės*)

KLIODINA. O ponas, neb tina. Ne, ne, ponas, nevarkite... Aš jums padėdu, nes jūs esate vertas ir mano širdis jau yra jums palankum .

KLITANDRAS (*Kliodinai duodamas pinig*). Aš tau skolingas.

LIUBENAS (*Kliodinai*). Kadangi mes vistiek vesim s – duokš juos ia, aš pad siu prie sav j .

KLIODINA. Atstok, ožy.

LIUBENAS. Kas ia ožys? Aš?

KLIODINA. Aš tau juos pataupysiu, kartu su savo bu kiu.

KLITANDRAS. Sakyk, ar teikei savo gražiajai poniai laiškut ?

KLIODINA. Taip. Ji nu jo parašyti atsakymo.

KLITANDRAS. Bet Kliodina, ar aš negal iau jos pamatyti?

KLIODINA. Taip, taip, eikite su manimi, aš jau pasir pinsiu, kad j s gal tum te pasikalb ti.

KLITANDRAS. Bet ar tai jai nepakenks? Ar nebus pavojinga?

KLIODINA. Jos vyro n ra namie, o be to j lengva apeiti, kiek sunkiau su jos t vais, bet jeigu ji bus laiku sp ta, nieko nebelieka bijoti.

KLITANDRAS. Aš pasikliauju tavo apsukrumu.

LIUBENAS (*vienas*). R p ž le mieliausia, koki apsukri žmonel aš tur siu, jos galvel je telpa keturi kauš smegenys.

7 scena

Dandenas, Liubenas

DANDENAS (*šal*). Štai mano vyrukas. Duok dieve, kad jis sutikt teikti parodymus t vui ir motinai, kurie nenori pripažinti savo dukters nusikaltimo.

LIUBENAS. A, štai j s, ponas patauza. Aš gi tiek j s prašiau neprasižioti ir j s man tai pažad jote. J s esate tikras tauzyla. Visk išplepat, kas jums slaptai pasakoma.

DANDENAS. Aš?

LIUBENAS. Taip, j s visk papasakojot jos vyrui ir suk l te t triukšm . Malonu, kad iškišot savo liežuv , tai man pamoka, daugiau jums nieko nebesakysiu.

DANDENAS. Klausyk, mielas drauge...

LIUBENAS. Jeigu j s neb tum t išplep j s, aš jums b iau papasakoj s, kas ten dabar vyksta, bet už bausm nieko nesužinosite.

DANDENAS. Kaip tai? Kas gi ten dabar vyksta?

LIUBENAS. Nieko, nieko. Štai k reiškia išplep ti. Daugiau anei šnypšt. Ir aš jus palieku švaria burnele.

DANDENAS. Sustok truput ... Tik vien žodel ...

LIUBENAS. Ne!

DANDENAS. Aš ne apie tai...

LIUBENAS. Kažkoks kvailys... Matau ateina...

DANDENAS. Klausyk, ia visai kas kita.

LIUBENAS. J s man norit per pakauš liežuv ištraukt... Norit, kad pasaky iau, jog ponas vice grafas k tik dav Kliodinai pinig , ir kad ji nuved j pas poni , bet aš ne toks kvailas.

DANDENAS. Maldauju...

LIUBENAS. Ne!

DANDENAS. Aš tau duosiu...

LIUBENAS. Ta – ra, ta – ra, ta – ra...

8 scena

Dandenas vienas

DANDENAS. Aš negal jau šiuo mulkiu pasinaudoti savo sumanymui, bet nauja žinia, kuri jam išspr do, pad s ne mažiau. Ir jeigu tas mergišius yra pas mane, to pilnai pakaks tikinti t vus j dukters žulumu... Visas blogumas, kad aš nežinau, kaip man pasinaudoti šia žinia... Jei aš eisiu vidun,- pab gs tas smaguris, nors aš ir pasteb siu savo garb s išniekinim , niekas tuo nepatik s. Ir sakys, kad aš sapalioju. O jeigu aš nub gsiu atvesti uošv su uošviene, neb damas tikras su iupti t meiluž savo

namuose, v l bus tas pats, aš v l klimpsiu k tik buvusi painiav . Ar aš negal iau kaip nors patyliukais sužinoti, ar jis ten tikrai yra? (*Ži ri pro rakto skylut*) O dangau, jokios abejon s, aš j pama iau pro rakto skylut . Likimas mane visai sujauk . Bet štai, galutinai užbaigti nelemtam vykiui, ateina teis jai, kurie man taip reikalingi.

9 scena

Dandenas, Satanvilis, Satanvil

DANDENAS. Taigi, J s pirma nenor jote manimi tik ti ir J s dukt laim jo prieš mane, bet dabar aš pa iupau rankas rodyt , kaip ji mane mulkina. D kui dievui, mano išniekinimas yra toks aiškus, kad j s nebegal site suabejoti.

SATANVILIS. Kaip tai? J s vis dar apie t pat ?

DANDENAS. Taip, apie t pat . Bet dabar tai pasidar taip aišku, kaip niekada.

SATANVIL. J s mums v l kvaršinate galvas.

DANDENAS. Bet manoji jau visai nukvaršus.

SATANVILIS. Ar j s, mano žente, nesivarginat, nor damas save padaryti nelaimingu?

SATANVIL. J s vis nenorite nusikratyti savo kvailomis mintimis.

DANDENAS. Bet aš mielai nusikraty iau moterim, kuri mane niekina.

SATANVIL. Dangaus šviesa, žente, mokykit s kalb ti.

SATANVILIS. Gangrena, ieškokite mažiau žeidžian i išsireiškim .

DANDENAS. Pirklys, visk prakišdamas, negali juokauti.

SATANVIL. Atsiminkite, kad j s ved te bajorait .

DANDENAS. O, aš tai atsimenu ir net per daug gerai atsimenu.

SATANVILIS. Jeigu atsimenate, tai pagalvokite, kad privalote pagarbiau kalb ti apie j .

DANDENAS. Bet kod l ji nepagalvoja pagarbiau su manim elgtis? K ? D l to, kad ji bajorait , gali išdarin ti, kas tik jai patinka, o aš negaliu n prasižioti.

SATANVILIS. Kas jums pagaliau yra? Ir pagaliau, k j s galite pasakyti? Argi š ryt negird jote, kaip ji paneig paž stanti t , apie kur j s man kalb jote?

DANDENAS. Bet ką jūs pasakysite, jei aš jums parodysiu, kad tas asmuo yra su ja?

SATANVIL. Su ja?!

DANDENAS. Taip, su ja ir mano namuose.

SATANVILIS. Jūs namuose?

DANDENAS. Taip, mano nuosavuose namuose.

SATANVIL. Jeigu taip, mes kartu su jumis stojame prieš jį.

SATANVILIS. Mes giminsime garbą brangesnė už viską ir jei jūs sakote tiesą, tai mes atsakysime jai savo giminystę ir paliksime ją sėdėti žiui.

DANDENAS. Jums belieka eiti paskui mane.

SATANVILIS. Pasistenkite neapsirikti. Nepadarykite taip. Kaip kada tik buvote padarę.

DANDENAS. Mano dieve, jūs pamatysite. (*Rodo Klitandrą, kuris išeina su Andželika*) Štai, ar aš nemelavau?

10 scena

Andželika, Klitandras, Kliodina, Satanvilis, Satanvil, Danden

ANDŽELIKA (*Klitandrui*). Sudie, bijau, kad jūs čia neužklupte. Man reikia būti santuriai.

KLITANDRAS. Pažadkite, ponai, kad mes ši naktį susitiksimė.

ANDŽELIKA. Aš pasistengsiu.

DANDENAS (*Satanviliams*). Artinkimės tyliai iš užpakalio, kad mes nepamatytume.

KLIODINA. O ponai, viskas žuvo! Štai jūs tėtis ir jūs vyras.

KLITANDRAS. O dangau!

ANDŽELIKA (*Klitandrui ir Kliodinai*). Elkitės lyg niekur nieko ir leiskite man veikti. (*Garsiai Klitandrui*) Ką? Jūsų dar drąsiai panašiai elgtis po to, kas neseniai vyko? Tai štai, kaip jūs dangstote savo jausmus. Man tik ką pranešė, kad jūs mane

simyl j s ir kad ryžtat s maldauti mano d mesio. Aš reiškiu pasipiktinim ir aiškinuosi su jumis viešai, vis akivaizdoje. J s išdidžiai tai neig t ir prisiek t netur j s n mažiausios minties mane žeisti, ta iau t pa i dien dr state pas mane ateiti ir pareikšti, kad mylite mane, prikalb ti šimtus kvail pasak , kad tikintum t mane savo kvailais pokštais, lyg b iau moteris, kuri laužo savo vyrui duot priesaik ir visiškai pamiršta dorovingum , kurio t vai mane išmok . Jei mano t vas tai sužinot , jis jus pamokyt , kaip tokius žygius ruoštis. Bet padori moteris nem gsta triukšmo. Aš neleisiu iš sav s ty iotis ir parodysiu, kad ir kokia beb iau moteris, tur siu pakankamai dr sos atkeršyti už man padarytus žeidimus. J s žygis n ra bajoriškas, tod l pasielsiu su jumis ne kaip su bajoru. (*Andželika paima lazd ir pakelia virš Klitandro, kuris susitvarko taip, kad sm giai tenka Dandenui*)

KLITANDRAS (*lyg j mušt*). Aaa, švelniau.

11 scena

Andželika, Kliodina, Satanvilis, Satanvil, Dandenas

KLIODINA. Smarkiau ponia, duokite jam, kaip reikiant.

ANDŽELIKA (*apsimesdama Klitandr*). Jeigu k turite savo širdy, aš pasiruošusi atsakyti.

KLIODINA. Žinokite, su kuo žaidžiate.

ANDŽELIKA (*apsimestinai nustebusi*). A, mano t ve, ia j s?

SATANVILIS. Taip, dukra, ir dabar aš matau, kiek išmintingai ir dr siai tu pasirodei esanti Satanvili šeimos vertas k dikis. Prisiartink, noriu tave pabu iuoti.

SATANVIL. Ir mane pabu iuok, dukrele. Na, aš verčiau iš džiaugsmo pama iusi, kaip mano kraujas vadovavo tavo veiksmams.

SATANVILIS. Mano žente, kaip j s dabar turite dži gauti. Ir kiek šis vykis jumyse sukelia meilumo. Taip, j s buvote teisus d l savo nerimo. Bet j s tarimai kuo toliausiai išblaškyti.

SATANVIL. Be abejon s, mano žente. Dabar j s turite b ti pats laimingiausias žmogus pasaulyje.

KLIODINA. Tikriausiai. Štai kur moteris! Jums per daug laim s j tur ti. J s privalote bu iuoti jos p dsakus.

DANDENAS (*šal*). O pajodžarga.

SATANVILIS. Kas gi yra, mano žente? Kodėl nedkojate savo žmonai už jums parodyt draugiškumą ?

ANDŽELIKA. Ne, ne, mano tėve, nebūtina. Jis neprivalo man jokiųsipareigojimų dėl to, ką matyti. Visa tai aš padariau iš meilės sau pačiai.

SATANVILIS. Kur eini, mano dukrele?

ANDŽELIKA. Aš pasišalinu, mano tėve, kad man netektų pareiga priimti jo pagyrimą .

KLIODINA (*Dandenui*). Ji teis tai pyksta. Tai moteris, kuri reikia garbinti. O jį jos nevertas.

DANDENAS (*šal*). O, šitono išpera.

12 scena

Satanvilis, Satanvil, Dandenas

SATANVILIS. Tai mažas nepasitenkinimas tik dėl buvusių vykių. Bet jūs jį truputį paglamonėsite ir jį atslėgs. Sudie, mano žente. Štai ir nuslinko visas jūsų nerimas, eikite vidun, susitarkite ir pasistenkite jį numaldyti. Atsiprašykite už savo susierzinimą .

SATANVIL. Jūs turite atsiminti, kad tai mergaitė, išauklėta doroje ir nėra pratusi bėgti tarinėjama dėl kažkokių tai nešvankių veiksmų. Sudie. Aš džiaugiuosi, kad pasibaigė jūsų suirutė ir kad jos pasielgimas užtvindys jus džiugesio ir visuotinio triumfo jausmais.

13 scena

Dandenas vienas

DANDENAS. Aš nebesakau nė vieno žodžio, nes nieko tuo nelaimėčiau. Niekas niekas pasaulyje nėra patyręs didesnio susiniekinimo. Aš tik stebiuosi savo nelaime ir savo velnio kareigos žmonos apsukrumu. Ji visada teisi, o aš visada kaltas. Argi galimas dalykas, kad visada būsiu jos apačioje, ir kad niekada man nepasiseks pergalėti savo akiplėšos. O dangau, padėk man mano užsimojimuose ir suteik man malonumą, kad žmonės pamatytų, jog mane stumia į gėdą .

III VEIKSMAS

1 scena

Klitandras ir Liubenas

KLITANDRAS. Jau naktis atėjo, ir aš bijau, kad nebūt per vėlu. Nematau, kur eiti. Liubenai! Ar proša?

LIUBENAS. Rodos, kad taip, ponas. Velniai griebt, kokia naktis! Juoda, kaip degutas.

KLITANDRAS. Ji iš tikrųjų neteisi, bet jeigu iš vienos pusės trukdo mums matyti, tai iš kitos pusės sukliudo, kad mus kas pamatytų.

LIUBENAS. Taip, ji teisi. Jūs ponas, mokytojas, pasakykite, kodėl naktis nešviesu?

KLITANDRAS. Tai didelis ir sunkus klausimas. Tu per daug smalsus, Liubenai.

LIUBENAS. Taip, tai tiesa. Norite, aš jums išaiškinsiu lotynų kalbą, nors niekad nesu jos mokėsis. An dienas pamačiau ant durų užrašą "Colegium" ir iš karto supratau, kad tai kolegija.

KLITANDRAS. Nuostabu. Tai tu moki skaityti, Liubenai.

LIUBENAS. Taip. Aš moku skaityti spausdintą raštą, bet niekaip negalėjau išmokti ranka rašyto. Jeigu aš būčiau mokėsis, aš jums išaiškinčiau tokius dalykus, kurie niekam nėgalvėneateina.

KLITANDRAS. Tikiu, iš tavo veido matyti, kad esi žvalgios dvasios. Mes prie pat sienos. (*Gird ti pliaukštelėjimas*) Tai Klidina mums duoda ženklą.

LIUBENAS. Dievaži, tai mergaitė verta pinigų ir aš ją myliu iš visos širdies.

KLITANDRAS. Aš tave tam ir atsivedžiau, kad ją užimtum.

LIUBENAS. O ponas!

2 scena

Andželika, Kliodina, Klitandras, Liubenas

ANDŽELIKA. Kliodina!

KLIODINA. Kas?

ANDŽELIKA. Palik praviras duris.

KLIODINA. Palikau.

Nakties scena. Aktoriai tamsoje ieško vienas kito.

KLITANDRAS. Liubenai, tai jos... Tsss...

ANDŽELIKA. Tsss...

LIUBENAS. Tsss...

KLIODINA. Tsss...

KLITANDRAS (*Kliodinai, galvodamas, kad tai Andželika*). Ponia...

LIUBENAS (*Andželikai, galvodamas, kad tai Kliodina*). Brangute...

KLITANDRAS. O ponia, kaip aš džiaugiuosi...

LIUBENAS. Kliodina, mano vargšeli Kliodina...

KLIODINA. Tyliau, ponas...

ANDŽELIKA. Tai tu, Liubenai?

KLITANDRAS. Ar tai tu, Kliodina?

KLIODINA. Taip, ponas...

LIUBENAS. Ar tai j s, ponia?

ANDŽELIKA. Taip.

KLIODINA (*Klitandrui*). J s apsirikote.

LIUBENAS (*Andželikai*). Dievaži, tai naktis, nieko nematyti.

ANDŽELIKA (*prie Klitandro*). Ar tai j s, Klitandrai?

KLITANDRAS. Taip, ponia.

ANDŽELIKA. Mano vyras knarkia, kaip kiaura užtvanka, ir aš tuo pasinaudojau, kad pasimatytiau su jumis.

KLITANDRAS. Pasiieškokime nuošalesnias vietas.

KLIODINA. Puikiai sugalvota. (*Andželika, Klitandras ir Kliodina eina atsisukti scenos gilumon*)

LIUBENAS (*ieškodamas Kliodinos*). Kliodina, kur tu esi?..

3 scena

Andželika, Klitandras ir Kliodina sudi scenos gilumoje, Dandenai, pusiau nusirengę ir Liubenas

DANDENAS (*šal*). Aš girdėjau nulipant savo žmoną ir tuojau atsikliau, kad pasekčiau ją. Kur ji galėjo dingti? Argi ji būtų išjusi?

LIUBENAS (*ieškodamas Kliodinos*). Kur gi tu esi, Kliodina? (*Palaikydamas Dandeną Kliodina*) A, štai, tu. Dievaži, tavo ponas puikiai prigriebė, man taip pat juokinga, kaip tie lazdismai ant jo kupros, kaip man pasakojo. Tavo ponas sakė, kad jis šiuo metu knarkia, kaip dvesiantis krokodilas ir nežino, kad ponas vice grafas yra su ja. Och, aš norėčiau žinoti, kaip jis dabar sapnuoja. Tai pasiutiškai juokinga. Kodėl jis yra toks pavydus ir nori, kad jo žmona tik jam vienam priklausytų? Tai žlugęs senis. Ponas vice grafas jam teikia per daug garbų. Tu nieko nekalbi, Kliodina. Eikime pas juos. Duok man savo mažytį rankelį pabučiuoti. O, kokia ji švelni... (*Bučiuoja*) Man atrodo, kad valgau komfiturus. (*Dandenai Liubenas smarkiai pastumia*) Kad tave velnias, kaip tu švaistaisi. Štai, kokia ta mažytį rankelį šiurkšti.

DANDENAS. Kas čia?

LIUBENAS. Niekas.

DANDENAS. Paspruko, palikis naujieną apie mano ištvirkimą maitinimui. Reikia nedelsiant atsikviesti jos tėvus. Tegu šis vykis man galutinai padeda su ja išsiskirti. E, Kolenai, Kolenai, Kolenai.

4 scena

Andželika, Klitandras, Kliodina ir Liubenas, Dandenas ir Kolenas

KOLENAS (*pro lang*). K , ponas?

DANDENAS. Gre iau eikš ia.

KOLENAS (*iššokdamas pro lang*). Štai aš, grei iau jau nebegalima.

DANDENAS. Tu esi ia?

KOLENAS. Taip, ponas. (*Tuo tarpu, kai Dandenas eina ieškoti Kolenos t pus , kur nugirdo jo bals , Kolenas pereina kiton pus n ir užmiega*)

DANDENAS (*atsigr ždamas ton pus n, kur tikisi esant Kolen*). Kalb k tyliau. Klausyk, eik pas mano uošvius ir pasakyk jiems, kad aš prašau juos tu tuojau ia ateiti. Girdi? A, Kolenai? Kolenai?

KOLENAS (*kitoj pus j*). Aha, ponas.

DANDENAS. Kur tu po velni esi?

KOLENAS. ia.

DANDENAS. Kur tu, velnio kiaute, b gi nuo man s? (*Tuo tarpu, kai Dandenas gr žta ton pus n, kur tikisi rasti Kolen , Kolenas, pusiau miegodamas pereina kiton pus n ir užmiega*) Aš sakau, tu tuojau eik pas mano uošv ir uošvien ir pasakyk jiems, kad jie atvykt . Supratai? Atsakyk! Kolenai, Kolenai...

KOLENAS (*kitoj pus j pabusdamas*). K , ponas?

DANDENAS. Tas pakaruoklis išvarys mane iš proto. Eikš grei iau ia pas mane. (*Jie susiduria ir sugri va abu*) A, niekšas, jis mane sužalojo. Kur gi tu esi? Prisiartink, kad gal iau tau kr sti t kstant niuks . Man atrodo, kad jis nuo man s b ga.

KOLENAS. Žinoma.

DANDENAS. Ateisi tu pagaliau, ar ne?

KOLENAS. Dievaži, ne.

DANDENAS. Eikš, sakau!

KOLENAS. J s norite mane mušti?

DANDENAS. Ne, ne. Aš tau nieko nedarysiu.

KOLENAS. Tikrai?

DANDENAS. Tikrai. Prisiartink. (*Pa iup s j tuojau traukia prie sav s*) Tu laimingas, kad esi man reikalingas. Eik ir mano vardu paprašyk, kad kiek galima grie iau atvykt mano uošviai. Ir jiems pasakyk, kad tai neatid liotinas reikalas. Jeigu jie ten spirt si d l v lyvo laiko, pasistenk juos perkalb ti ir išaiškinti, kad labai svarbu, kad ateit , kokioj pad ty jie beb t . Tu mane gerai supratai?

KOLENAS. Taip, ponas. (*Išaina*)

DANDENAS. Eik grei iau ir tu tuojau sugr žk. (*Tik damas es s vienas*) O aš eisiu vidun... Bet, rodos, girdžiu kažk . Ar tik tai ne mano žmona? Reikia pasinaudot tamsos palankumu ir pasiklausti. (*Prisišlieja prie dur*)

5 scena

Andželika, Klitandras, Dandenas

ANDŽELIKA (*Klitandrui*). Sudie, jau laikas skirtis.

KLITANDRAS. K , taip anksti?

ANDŽELIKA. Mes jau pakankamai prisikalb jome.

KLITANDRAS. O, ponia, argi gali kada pakakti? Ir kaip tokiam trumpam laike surasti reikalingus žodelius. Man reik t ištis dien išsiaiškinti tai, k jau iu. Aš dar jums nepasakiau nei dalelyt s to, k turiu pasakyti.

ANDŽELIKA. Kit syk ilgiau paklausysiu.

KLITANDRAS. Deja, kokių sm gių j s perveriate mano siel , kai kalbate apie pasišalinim . Kokiame skausme j s mane paliksite dabar.

ANDŽELIKA. Mes rasime galimybi v l pasimatyti.

KLITANDRAS. Bet aš manau, kad mane palikus, j s nueisite pas vyr . Toji mintis mane žudo. Toji privilegija, kuri turi ved vyrai, yra žiaurus dalykas simyl jusiam jaunuoliui.

ANDŽELIKA. Argi j s toks silpnas, kad nerimastaujat? J s tikite, kad galima myl ti kažkokius ten vyrus? Už j išteki, tik d l to, kad nesugebi apsiginti ir priklausai nuo t v , kurie teži ri tik turto. Bet galima jiems už tai atsiteisti ir vertinti juos tiek, kiek jie to nusipelno.

DANDENAS (*šal*). Vargšai vyrai, kaip juos vertina.

KLITANDRAS. J s verta tokio likimo. Dangus jus suk r b ti visai ne kaimie io žmona.

DANDENAS. Jei dievas duot , kad pats taptum kaimie iu, tuoj pakeistum savo kalbel . A, eisiu vidun, nes jau v lu. (*Dandenas eina ir iš vidaus užrakina duris*)

6 scena

Kliodina, Klitandras, Andželika, Liubenas

KLIODINA. Ponia, jei norit k blogo pasakyti apie savo vyr , paskub kit, nes jau v lu.

KLITANDRAS. A, Kliodina, kokia tu žiauri.

ANDŽELIKA (*Klitandrui*). Ji teisi, skirkim s.

KLITANDRAS. Sudie.

ANDŽELIKA. Sudie.

LIUBENAS. Kur tu, Kliodina, aš tau noriu palink t labos nakties.

KLIODINA. Eik, eik, aš priimu link jimus ir iš tolo, ir iš ten pat siun iu juos tau. (*Liubenas ir Klitandras išeina*)

7 scena

Andželika ir Kliodina

ANDŽELIKA. Eime tyliau.

KLIODINA. Durys užsitrenk .

ANDŽELIKA. Aš turiu visrakt . (*Rakina*)

KLIODINA. Tik tyliai rakinkit.

ANDŽELIKA. Užskl sta iš vidaus. Nebežinau, k mudvi darysime dabar?

KLIODINA. Pašaukit tarn , jis ten guli.

ANDŽELIKA. Kolenai, Kolenai, Kolenai...

DANDENAS (*pro lang*). Kolenai, Kolenai, Kolenai. Pagaliau aš jus pa iupau, ponია mano žmona. J s išdarin jat eskumpatyvas ir slapukaujat, kai aš miegu. Man patinka Jus matyt lauke šitokiu metu.

ANDŽELIKA. Koks gi ia nusikaltimas truput prasiv dinti nakties v sumu.

DANDENAS. Taip, taip. Puikus laikas v dintis. Grei iau susišaldyti, ponია maita. Aš žinau vis pasimatymo tramtadryli su kavalieriumi. Aš gird jau j s meil j burkavim ir graži sias eiles, kurias judu porinat mano garbei. Bet savo nusiraminiui aš gal siu atsikeršyti. Ir J s t velis su motute dabar sitikins mano skundo teisingumu, ir J s palaidu elgesiu. Aš pasiun iau j pakviesti ir po keli minu i jie bus ia.

ANDŽELIKA (*šal*). O, dangau!

KLIODINA. Ponია.

DANDENAS. Štai sm gis, kurio j s tikriausiai nelauk t. Dabar aš triumfuuju, suradau kuo palauži j s puikyb ir supl šyt j s šiurkštum . Iki šiol j s man išrasdavot kaltinimus, stebindavot t vus ir išdarin jot niekšybes. Veltui aš dabojau ir persp jin jau: j s apskrumas visada veikdavo mano teisum . J s visada rasdavot priemoni pasiteisinti. Bet š kart , a i dievui, viskas bus išaiškinta. Ir j s žulumas bus visiškai v jais paleistas.

ANDŽELIKA. O, prašau, atidarykite man duris.

DANDENAS. Ne, ne, reikia palaukti t , kuriuos aš pakvie iau, aš noriu, kad jie rast jus lauke šiuo patogiu metu. Belaukiant j , prašau paieškoti savo galvel j nauj gudrybi išsisukti iš tos pad ties. Suraskite priemon pateisinti savo pasivaikš iojim . Suieškokite koki graži gudryb apeiti žmones ir pasirodyti nekalta. Suieškokite ypating naktin s kelion s priežast . Sakysim, kokiai gimdan iai draugei patarnavote pribuv ja.

ANDŽELIKA. Ne, aš netur jau tikslo nieko nuo j s sl pti. Aš nesiruošiu sav s ginti, nei jums k nors neigti, nes j s visk žinot.

DANDENAS. J s gerai žinote, kad visos priemon s jums užgniaužtos ir š kart j s nepaj gsite surati tokio pasiteisinimo, kurio klaidingum nesunku rodyti.

ANDŽELIKA. Taip, aš prisipaž stu kalta ir j s turite pagrindo sk stis. Bet prašau, nepalikite man s dabar blogai t v nuotaikai ir atidarykite tuojau.

DANDENAS. Bu iuoju j s rankeles.

ANDŽELIKA O, mano mielas, brangus vyreli. Aš maldauju.

DANDENAS O, mano mielas, brangus vyreli; dabar aš jums mielas, brangus vyrelis d l to, kad j s jau iat s pa iupta. Man tai patinka. Jums niekad iki šiol n galv nebuvo at j man kalb ti tokius švelnumus.

ANDŽELIKA. Aš prižaduo daugiau niekad jums nebesuteikti nemalonum .

DANDENAS. Visa tai niekai. Aš nebenoriu praleisti šio nuotykiu. Man svarbu nors syk pagrindinai išsiaiškinti tavo žygdarbius.

ANDŽELIKA. Prašau leisti man pasakyti, prašau valand l paklaustyti.

DANDENAS. Na k ?

ANDŽELIKA. Tiesa, aš suklupau, aš dar kart prisipaž stu ir j s pyktis yra teisingas. Aš pasinaudojau j s miegu ir iš jau pasimatym su asmeniu, kur j s min jot. Bet tuos veiksmus turite atleisti d l mano amžiaus. Tai pasikarš iavimas jaunos moters, kuri dar nieko nepatyr . Ir, vos iš jusi žmones, kur daug kas sau leidžiama be jokios piktos minties ir kur, be abejon s, esm je nieko pikto n ra.

DANDENAS. Taip tai j s sakote? Tai dalykai, kuriais aš turiu pamaldžiai tik ti?

ANDŽELIKA. Aš tuo visai nenoriu teisintis esanti nekalta j s atžvilgiu, aš tik prašau jus užmiršti žeidim , už kur aš iš visos širdies prašau man atleisti ir neduoti man patirti namalonum , kur man gali suteikti nelemtas susitikimas panašioje b kl je su t vu ir motina. Jei suteiksite man savo malon , kurios prašau, tasai vykis, tasai gerumas, kur j s parodysite man, galutinai mane palenks. Jis pagaus mano šird ir pagimdys joje tai, ko visa t v valia ir vedybiniai ryšiai nepaj g padaryti. Vienu žodžiu, tai bus priežastis, d l kurios atsisakysiu vis meilikavim ir prisirišiu tik prie j s . Taip, aš tikrai pasižaduo, kad nuo šiol manyje matysite geriausi pasaulyje moter ir aš jums parodysiu tiek draugiškumo, kad j s liksite tikrai patenkintas.

DANDENAS. A, krokodilas kuris gerinasi žmon ms, nor damas juos praryti.

ANDŽELIKA. Suteikite man t malon .

DANDENAS. Nieko nebus. Aš esu nepermaldaujamas.

ANDŽELIKA. Pasirodykite es s geraširdis.

DANDENAS. Ne.

ANDŽELIKA. Malon s...

DANDENAS. Jokiu b du.

ANDŽELIKA. Aš jums prisiekiu iš visos širdies.

DANDENAS. Ne, ne, ne, aš noriu, kad visiems atsivert akys, kokia tu esi ir kad persprogt tavo dviveidiškumas.

ANDŽELIKA. Gerai, jeigu j s mane paliekat nevilty, aš jus sp ju, kad tokioj pad tyje moteris gali padaryti visk , ir aš ia padarysiu tai, d l ko pasigail site.

DANDENAS. Oho, laimingo pasisekimo.

ANDŽELIKA. Bet jums tai nebus laimingas pasisekimas, kaip sivaizduojate. Visi aplinkui žino mūsų barnius ir tuos amžinus sielvartus, kuriuos liejote dėl manęs. Kai mane ras negyvą, niekas nesuabejos, kad jūs mane nužudėte. O mano tėvai neiš tokių, kurie už mano mirtį paliktą nenubaust; ir jie jums pritaikys tokią bausmę, kokią tik gali paskirti teismas ir jį tų žimo ugnis, tai šitokiom priemonėmis aš jums atkeršysiu. Aš būsiu nebe pirmoji siekianti tokio keršto, kuris nesudaro dideli sunkumų suteikti sau mirtį, kad atsiskirtum nuo tų, kurie savo žiaurumu pastarąją iki galutinės ribos.

DANDENAS. Jūs tarnas. Dabar jau niekas nebesižudo, toji mada jau seniai paseno.

ANDŽELIKA. Dėl to jūs galite būti ramus. Ir jeigu jūs taisyklė savo užsispyrimą ir neatidarysite man duris, aš prisiekiu, kad tu tuojuo jums parodysiu, kur gali nueiti pasiryžimas moters, kuri yra nustumta neiviltin.

DANDENAS. Plepalai, plepalai. Tai tik man pasidinti.

ANDŽELIKA. Tai gerai, jeigu taip reikia, štai kas jus patenkins ir parodys, ar aš juokauju. (*Suvaidina nusižudymą*) A! Jau baigta. Dangau, tegul mano mirtis būna kerštu, kaip aš to trokštu ir tegul tas, kuris yra mano mirties priežastis, išrinka teisingą bausmę už parodytą žiaurumą.

DANDENAS. Oje, argi ji būtų tiek padarius, kad nusižudytų vien dėl to, kad mane galėtų pakarti. Imsiu žvakę ir eisiu pažiūrėti.

9 scena

Andželika ir Kliodina

ANDŽELIKA (*Kliodinai*). Tsss. Tyliau. Greit abi prisišliekim prie durų krašto.

10 scena

Andželika, Kliodina, Dandenai

DANDENAS (*su žvake rankose*). Argi moters pasipiktinimas prieit iki to? (*Vienas visur apsidairo*) Nieko nėra? E. Aš taip ir maniau. Velnienė. Pasišalino, pamačiusi, kad manęs neveikė nei maldavimais, nei grasinimais. Juo geriau. Jai bus

dar rėis iau ir t vas ir motina at j dar aiškiau pamatys jos nusikaltim . (*Pri j s prie dur*) Aa, durys užsitrenk . Ei! Tenai, kas nors atidarykite man duris!

11 scena

Dandenras, Andželika ir Kliodina prie lango

ANDŽELIKA. Kaip? Tai tu? Iš kur tu gr žti, velnio kupra, ar dabar laikas gr žti, kada jau pradeda aušti? Ir doram vyrui dera tok gyvenim vesti?

KLIODINA. Ar gražu taip girtuokliauti kiaur nakt ? Ir taip palikti vien jaun žmon .

DANDENAS. Kaip j s?...

ANDŽELIKA. Eik, eik, išdavike, aš jau pavargau nuo tavo žuli kvailys i ir nedelsdama einu pasisk sti savo t vui ir motinai.

DANDENAS. K , j s dar dr state...

12 scena

Ponai Satanviliai, Kolenas su žibintu, Andželika, Kliodina ir Dandenras

ANDŽELIKA (*Satanviliams*). Prisiartinkite, d l dievo meil s, ir pagelb kite man prieš didžiausi pasauly žulum , kur man vyras padar . Vynas ir pavydas taip sujauk jo smegenis, kad nebežino nei k kalba, nei k daro. Jis pats pasiunt jus pakviesti, kad j s pamatytum t iki šiol dar negird t ir nereg t beprotyb . Štai jis gr žta, kaip matote, privert s sav s laukti ištis nakt . Jei j s nor site išklaustyti, jis iškalb s didžiausi skund prieš mane, kad jam bemiegant aš ištrukau iš jo ir išb gau pasibastyti; ir šimtus kit panašios r šies pasak , kurios jam prisisapnavo...

DANDENAS (*šal*). Ach tu giltin s s kla, kipšo raitykle.

KLIODINA. Taip, jis nori visus tikinti, kad buvo namie ir kad mes buvome iš jusios. Tai beprotyb , kuri jam iš galvos išmušti n ra priemoni .

SATANVILIS. Kaip? K tai reiškia?

SATANVIL. Kaip siaubingai ž lu si sti mus pašaukti.

DANDENAS. Niekados...

ANDŽELIKA. Ne, mano t ve, aš tokio vyro daugiau nebegaliu pak sti. Mano kantryb jau tr ko, jis mane išpl do šimtais keiksm .

SATANVILIS. Gangrena, j s esate ž lus žmogus.

KLIODINA. Reik t b ti be s žin s, kad gal tum ži r ti šitaip elgiantis su vargše jauna moterim. Tai šaukiasi dangaus keršto!

DANDENAS. Ar galima!

SATANVILIS. J s tur tum t mirti iš g dos!

DANDENAS. Leiskite man jums pasakyti por žodži .

ANDŽELIKA. Tik paklauskite jo, jis prikals jums graži pasak .

DANDENAS (šal). Kokia beviltiška pad tis.

KLIODINA. Jis tiek prisig r , kad sunku prieš j išsilaikyti, vyno raugas, kuris eina iš jo, jau pasiek mus.

DANDENAS. Ponia mano uošve, aš maldauju.

SANTANVIL. Pasišalinkit, aš jums sakau, aš negaliu j s pak sti.

DANDENAS. D l dievo meil s...

SATANVILI. Nusisukit, iš j s veržiasi nuodingas tvaikas.

DANDENAS. Leiskite nors j s...

SATANVIL. Tfu! J s man susukote šird ! Jeigu norite, kalb kite iš tolo...

DANDENAS. Gerai, aš kalb siu iš tolo. Aš prisiekiu, kad nesu pajud j s iš nam . Ji buvo iš jusi.

ANDŽELIKA. Ar aš nesakiau! Matot!

KLIODINA. J s matot, kaip jis atrodo.

SATANVILIS. Nesity iokite iš žmoni . (*Andželikai*) Eikite ia, mano dukrele!

13 scena

Dandenas, Satanvilis

DANDENAS. Aš prisiekiu dangumi, kad buvau namie ir kad...

SATANVILIS. Nutilkite! Toji beprotybė darosi nebe manoma...

DANDENAS. Tegu ši minutė mane žaibas perskrodžia, jei...

SATANVILIS. Nebekvaršinkite mums galvos ir pagalvokite, kaip iš žmonos išprašyti atleidimo.

DANDENAS. Man prašyti atleidimo?

SATANVILIS. Taip, atleidimo ir tu tuojau.

DANDENAS. Ką? Aš...

SATANVILIS. Gangrena! Jeigu jūs dar atsikalbinosite, tai aš jums parodysiu, ką reiškia su mumis žaisti.

DANDENAS. O... Žoržai Dandenai!

14 scena

Satanvilis, Satanvil, Andželika, Dandenas, Kliodina

SATANVILIS. Eikite čia, mano dukrele, tegu vyras jūs atsiprašo.

ANDŽELIKA (*nulipusi žemyn su Kliodina*). Man jam atleisti už visa tai, ką jis man prikaltė? Ne! Ne, ne, mano tėve! Aš jokiu būdu negaliu prisiversti, aš prašau mudu perskirti, aš nebegaliu ilgiau su tokiu vyru gyventi.

KLIODINA. Jokio pagrindo nėra tam prieštarauti.

SATANVIL. Mano dukrele, panašūs persiskyrimai sukelti daug triukšmo. Jūs turite pasirodyti už jį kilnesnė ir dar šiek tiek pakantryti.

DANDENAS. Kaip pakantryti?

ANDŽELIKA. Kaip? Pakantryti po tokio žvilgumo! Ne, mano tėve, aš nesuntinku.

SATANVILIS. Reikia, mano dukrele, aš jums liepiu.

ANDŽELIKA. Tasai žodis užveria man burną. Jūs galia man yra neribota.

KLIODINA. Koks švelnumas...

ANDŽELIKA. Kaip pikta būtų priverstai pamiršti tokius žeidimus. Bet kaip man bebūtų koku, vis vien privalau jus klausyti.

KLIODINA. Vargšė avelė.

SATANVILIS (*Andželikai*). Na, prisiartinkite.

ANDŽELIKA. Visa tai, ką liepiate daryti, nieko nepadaus. Jūs pamatysite, kaip rytoj visai pasikartos.

SATANVILIS. Mes tai sutvarkysime. (*Dandenui*) Ne, klaupkitės.

DANDENAS. Klauptis?

SATANVILIS. Taip, klaupkitės ir tu tuojau.

DANDENAS (*atsiklaupęs su žvake rankoj, šal*). O dangau! (*Satanviliui*) Ką aš turiu sakyti?...

SATANVILIS. Ponia, prašau man atleisti...

DANDENAS. Ponia, prašau man atleisti...

SATANVILIS. Už mano padarytą kvailystę...

DANDENAS (*šal*). Už mano kvailystę, kad jus vedžiau.

SATANVILIS. Šid kite galv ir atminkit, kad tai paskutinis jūsų toks žiaurus pasielgimas, kur mes galime pakęsti.

SATANVILIS. Neduok dieve, kad tai pasikartotų, mes jus tada pamokytume, kaip jums privalote gerbti savo žmonas ir jos gimdytojus.

SATANVILIS. Štai, jau aušta. Sudie. Eikite vidun ir būkite protingas. (*Poniai Satanvil*) o mudu meilute, einam lovut.

Visi išeina.

15 scena

DANDENAS. K ? Aš nuo jos atsisakau! Nes neberandu joki vaist .
Apsivedus su tokia bjauria žmona, nebelieka kitos išeities, kaip eiti prie up s ir pulti
sta ia galva vanden .

UŽDANGA